ŞAKA

— Haberin var mı?.. Yüzücülerimizi Mısır'a çağırmışlar!..

— Ya.. Bütün zeytinyağı tüccarlarına yol göründü desene!

ŞEHİR TİYATROSUNDAN PORTRELER:

Kıymetli Rejisör:
Muhsin ERTUĞRUL

Şehir Tiyatrosunun kıymetli san'atkârlarından:
Şaziye MORAL

Sahnemizin bir numaralı halk dostu:
Vasfi Rıza ZOBU

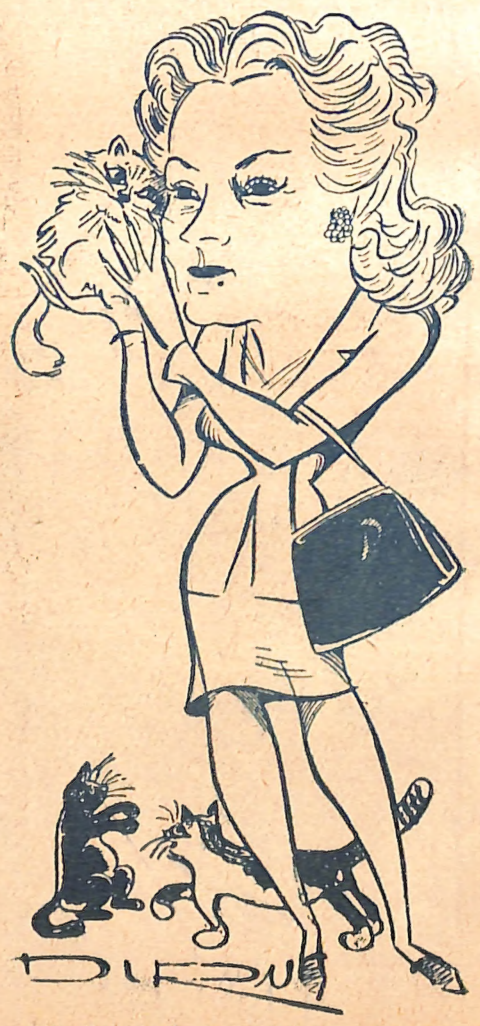

Sahnemizin kıymetli san'atkârlarından:
Perihan YENAL

Sene: 4, Cilt: 8, No. 206

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 10 Birinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları :

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKA
YILLIĞI

1945 yılına girerken ŞAKA size yepyeni ve bol kairkatürlerle, emsalsiz hikâye ve fıkralarla dolu nefis bir (Yıllık) hazırlamaktadır.

●

ŞAKA Yıllığı, sizin için bir neşe kaynağı olacak, güzel karikatür ve yazıları sizi günlerce kahkahalarla güldürecektir.

●

Kadın — Ne güzel tilki değil mi?.. Kimbilir insanı kışın nekadar ısıtır..

Erkek — Evet karıcığım, uzaktan bile insanı cayır cayır yakıyor..

— Dün geceki filmi hiç beğenmedim!..
— Neden?..
— Norma Şerer'in arkasındaki elbise geçen senenin modası idi!..

ADALET..

Ziya Paşanın pek meşhur bir beyti vardır:

Kaadî ola da'vacı ve muhdır dahi şahti
Ol mahkemenin hükmüne derler mi adâlet?

Yâni kadının davacı ve mübaşirin şahit olduğu dava bir danışıklı döğüştür, böyle adalet olmaz! Fakat hayatta öyle hâdiseler oluyor ki kadıyı davacı, mübaşiri de şahit mevkiine koyuyor ve bunların o yerleri alması adaletin en büyük delili sayılabiliyor.. İnanmıyor musunuz? İşte Adliyedeki pul suiistimali davası.. Bir Adliye memuru pul çalmış.. iş meydana çıkmış.. Şimdi Adliye suçluları muhakeme ediyor.

Bu muhakemenin sonunda adaletin tecelli edeceği, suçlu beraet etmese bile Adliyenin beraet edeceği muhakkak!.

●

MUVAFFAK!

Anadolu Ajansı umum müdürü Muvaffak Menemencioğlu vazifesinden istifa etti. İşte bütün memleketi alâkadar edecek bir mesele.. malûm ya, Anadolu Ajansı bizim biricik haber alma servisimizdir.

Bizim açıkgöz gündelik gazeteler bu istifanın sebebini bir türlü öğrenemediler. Fakat Şakanın kurnaz muhabiri, bu sırrı öğrendi ve bildirdi: Anadolu Ajansını yıllarca idareye ve ıslaha muvaffak olan Muvaffak Menemencioğlu, bir noktada muvaffakiyetsizliğe uğradığından müteessiren istifa etmiştir, o da, Ajans mütercimlerine türkçe öğretememek!.

●

EL AYNASI..

«Dost Görünen düşman» diye Ömer Rizanın bir eseri var. İçinde dost görünen düşmanın düşmanlığını açıkça gösteren bir düşmandan daha tehlikeli olduğu anlatılıyor.

Vitrinde bu kitabı gören bir sabık Turancı, tanıdığı kitapçıya sordu:

— Bu nasıl kitap yahu?

Kitapçı güldü:

— O kitap değil bayım, el aynası!.

●

HAVAGAZİ!

Havagazi şirketleri Belediyeye intikal ediyor. Davalarında beraet ettiler. Yahut dava sukut etti. Bu hukuk tâbirlerinin içinden çıkmak bir mesele.. Fakat mesele orada değil.. bu havadis, yâni şirketlerin Belediyeye intikali gayet memnuniyet verici.. insan gayriihtiyarî:

— Eh, diyor, hem para ile, hem sıra ile, biraz da Belediye hava versin bakalım!.

●

KURTLAR

Şarkıcı Necmi Rıza ile Ressam Necmi Rıza kolkola Babıâliden iniyorlardı. Şarkıcı Necmi Rıza muharrir, şair, romancı gibi Babıâli mensuplarını tanımağa pek meraklı olduğu için her geçeni gösterip soruyordu. Necmi Rıza yine birini göstererek Necmi Rızaya sordu:

— Bu kim?

Necmi Rıza cevap verdi:

— Esat Mahmut Karakurt..

Necmi Rıza sordu:

— Ya bu güzel bayan?

Necmi Rıza cevap verdi:

— Neriman Kurtbay!.

Necmi Rıza sordu:

— Ya şu Klârk Gabl'e benzeyen genç?

Necmi Rıza cevap verdi:

— La Türkinin sahibi Vedad Baykurt...

Necmi Rıza sordu:

— Ya şu şık zat?

Necmi Rıza cevap verdi:

— Reklâmcı Hakkı Kurt...

Necmi Rızanın sabrı tükenmişti, büyük bir hayretle mırıldandı:

— Yahu, sizin Babıâlide amma da kurt varmış ha..

●

NEREDE?

Meşhur bir karikatüristimizin eserini seyrediyorlardı. Resimde gayet güzel bir genç kadınla bir bobstil konuşmakta idiler.

Bakanlardan biri:

— Olmamış! dedi, ben olsam resmin altına şunu yazardım..

— Ne yazardın?

— Erkek sorardı: Sizi, gözüm ısırıyor, bir yerde gördüm ama nerede?..

Ve kadın cevap verirdi: Çok düşünmeyin, mutlaka Avrupa mecmualarından birinde görmüş olacaksınız!.

Şakacı

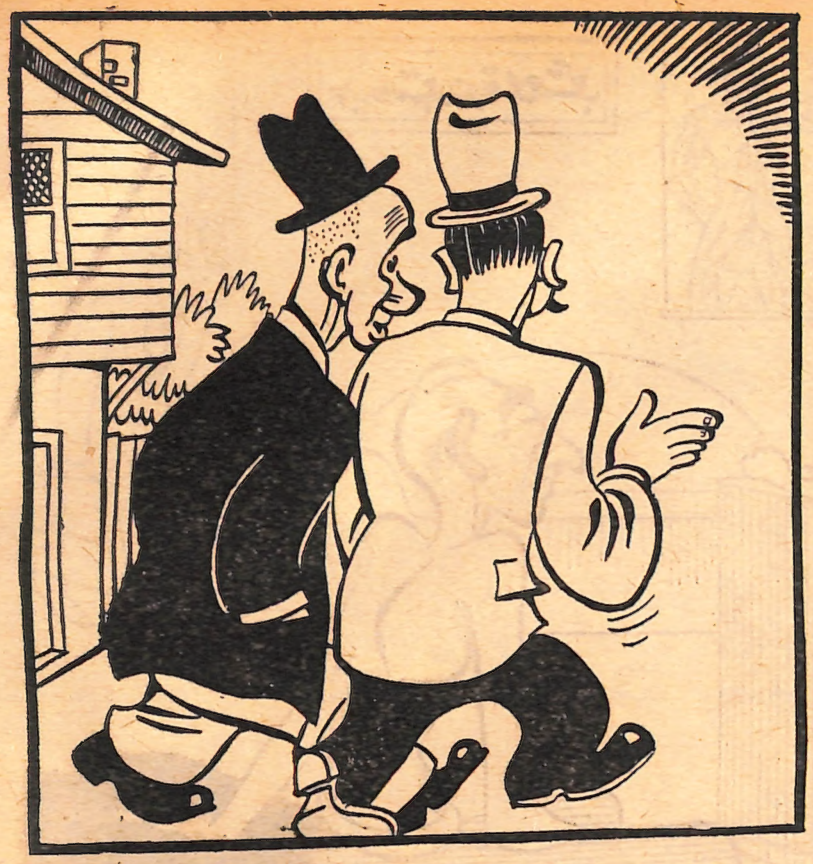

— Ayvalıktaki zelzeleye ne dersin?.
— Zeytinyağının bu kadar pahalıya satılmasına Ayvalık bile ter ter tepindi!.

PEK YAKINDA, BÖREK YAPILMASINA MÜSAADE EDİLECEKMİŞ
— Gazeteler

— Doktorcuğum mütemadiyen ağzım sulanıyor, buna bir ilâç verir misiniz?.
— Gazeteleri kat'iyen okumayınız!..

MUHTEKİRİN İDAMI

Fantazi

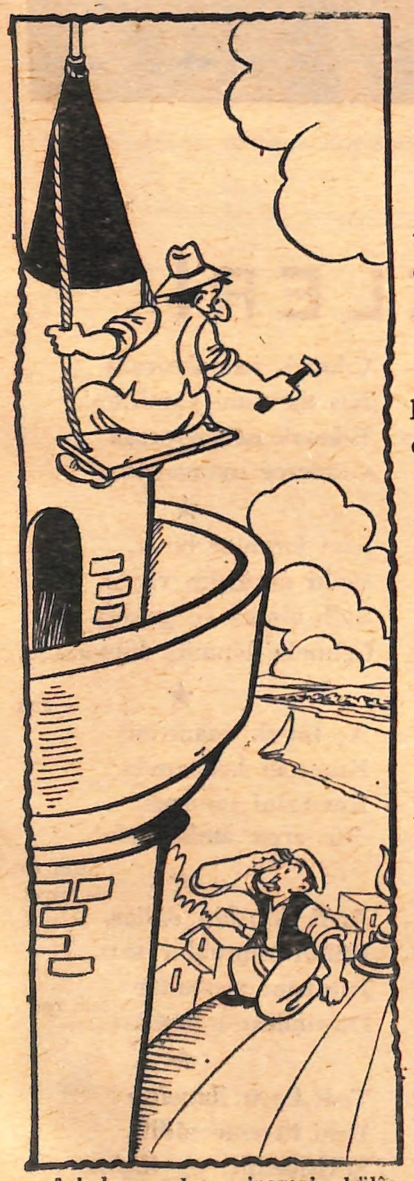

— Aşkolsun yahu, minarenin külâhını ne çabuk giydirdin?.
— Ne yaparsın birader, on senedir ticaretle meşgulüm.

(Vak'a idam mahkûmunun ipi koptuğu takdirde cezasının affedildiği uzak bir devirde geçer.)

— BİRİNCİ TABLO —

MUHTEKİR — (Göbeğini hoplatarak) Nasıl, azizim, dünya harbi olacak bu!.

ORTAĞI — Neden ? Saksonlarla Flâmanlar arasında basit bir hudut mücadelesi...

MUHTEKİR — Ben ki altmış sene yaşadım ve iki katır ağırlığına eriştim, altı muharebe gördüm, bunların hepsinde iki millet kavgaya başladı, dokuz millet bitirdi. (Not: O zamanlar Avrupada yalnız dokuz millet vardı).

ORTAĞI — Ne diye harple bu kadar alâkadarsın?

MUHTEKİR — (Gülerek) Ticarette toy olduğun nasıl da belli! Ayol, dünya kuruldu kurulalı bu böyle gelmiş böyle gider.. Harp olacak ki biz tüccar sınıfı kazanalım...

— İKİNCİ TABLO —

(İki sene sonra)

MUHTEKİR — Demedim mi? İşte bütün dünya harbe girdi. (Not: O zamanlar dünya yalnız Avrupadan ibaret sanılırdı).

ORTAĞI — Evet, hayret!..

MUHTEKİR — Ve nasıl, sandıklar dolusu altın kazanmadık mı?

ORTAĞI — (Biraz kızgın) Evet, hayret!.

MUHTEKİR — Ve ne kolaylıkla...

ORTAĞI — Evet, hayret!.

MUHTEKİR — Evvelâ fiyatları yükselttik...

ORTAĞI — Evet, hayret!.

MUHTEKİR — Fiyatlarda yükselecek derece kalmayınca malın kalitesini düşürmeğe başladık.

ORTAĞI — Evet, hayret!.

MUHTEKİR— Nihayet mallar da tanınmaz hale gelince tekrar fiyatlara baş vurduk..

ORTAĞI — Evet, hayret!.

MUHTEKİR— Ve çok, çok, çok, çok zengin olduk..

ORTAĞI — Evet, hayret!.

MUHTEKİR — Canım, sen de deli misin ne? Boyuna hayret, hayret! Neye hayret ediyorsun böyle?

— Arkası 9 uncu sahifede —

Kadıköydeki kazadan sonra freni bozuk arabalar kat'iyen işletilmiyecekmiş!
— Eyvah, bütün İstanbul halkı bundan sonra yaya kaldı desene.

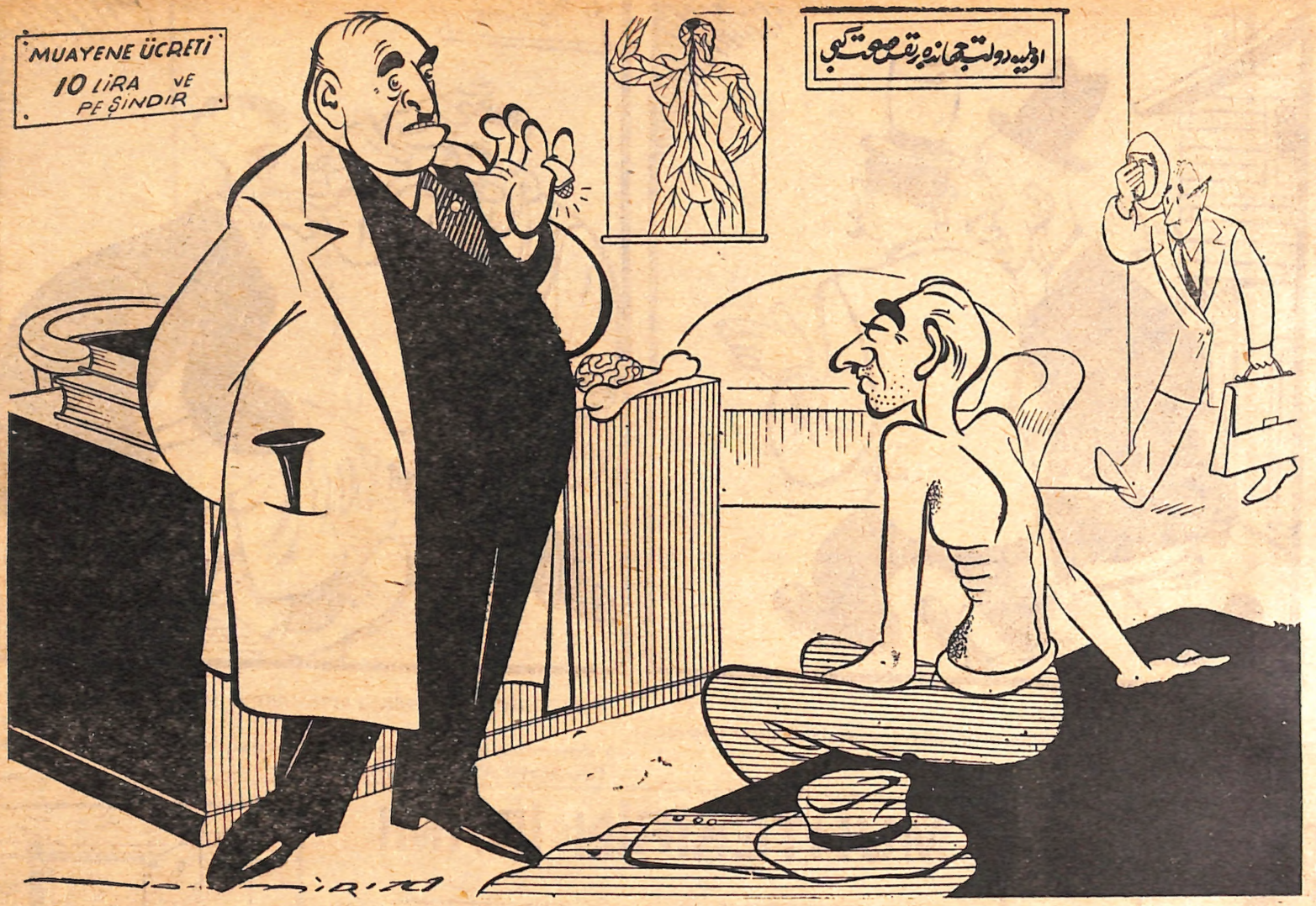

Doktor — Evvelâ bir cildiyeciye, kulak, boğaz ve burun mütehassısına, sonra da bir asabiyeciye, diş ve göz mütehassısına gidiniz, ondan sonra kan ve idrar tahlilinizi yaptırarak, rontgeninizle birlikte bana geliniz, sizi müşahedeye alacağım!..

Hasta — Aman doktorcuğum. Müsaade ederseniz evvelâ gidip evi Emniyet Sandığına rehine koyayım...

SONBAHAR DÜŞÜNCELERİ..

Yazan:

Necdet Rüştü EFE

Haydi; oldu olacak;
Diyelim: Merhaba, kış!..
Bizi donmuş bulacak
Bu sene galiba kış!..

★

Boşken mangalın dibi
Tatlı sürülmez ömür!..
Kara gözlü kız gibi
Hayal olacak kömür!..

★

Ahmağa sembol değil;
Çıkışma: Odun.. diye.
Hemen önünde eğil
Hürmetle bir sâniye!..

★

Odun.. Ne ilâhî söz,
Ne sevimli kelime!..
Odun.. Sürerim yüz, göz
Geçmiş olsa elime!..

★

Şimdi bir sayın baydır
Mahalle kömürcüsü!..
Bekliyordu kaç aydır,
Artık kabardı göğsü!..

★

Artık onun yanına
Selâmla varılacak!..
Girilip dükânına,
Dört ay yalvarılacak!...

★

Ağam keyif çatacak;
Bize kuracak pusu:
Kömüre taş katacak,
Oduna basacak su!..

★

Herkes - yün kazak, ceket -
Isınmaya çabalar!..
Değiştirir hüviyet
Evlerdeki sobalar!..

★

Çivi keselim niye;
Çıkarına bakarız:
Kömür koyar çiniye,
Saçta odun yakarız!..

★

İyi korunmak gerek
Hele soba borusu.
Boru değil.. mübarek
Pek pahalı doğrusu!..

★

Bayan barışmaz kolay:
Yapmalı mantosunu!..
Bu yüzden giyecek bay
Dört yıllık paltosunu!..

★

Kocalar ince ince
Bu masrafı hesaplar:
Alınır kış gelince
Yine ipek çoraplar!..

★

Kemiğe değdi bıçak,
Gelmez isteğin sonu:
Hanımın alınacak
Uzun, çizme şosonu!..

★

Çıkmak istemiyorum
Kış mevsimi yataktan!..
Bıkmak istemiyorum
Günlerce uyumaktan:

★

İçim ferahlar biraz,
Belki görürüm rüya:
Sulh olmuş ve gelmiş yaz,
Cennete dönmüş dünya!..

★

Aç tavuk uzanırmış
Kümesin kenarında;
Kendisini sanırmış
Bir arpa ambarında!..

★

Artık kurudu dallar,
Bütün yapraklar sarı!..
İşte bana sonbahar
Düşündürdü bunları!..

★

Tadı kaçtı hayatın;
Beni titreme aldı!..
Sevişmemiz, ey kadın;
Gelecek yaza kaldı!..

Necdet Rüştü EFE

— Şişlinin en kibar yerine taşındılar amma, muhite uyamadılar..
— Neden?..
— Öyle ya, ne poker oynamasını, ne dedikodu yapmasını beceremiyorlar.. Hattâ birbirlerine boşanma dâvası bile açmadılar!...

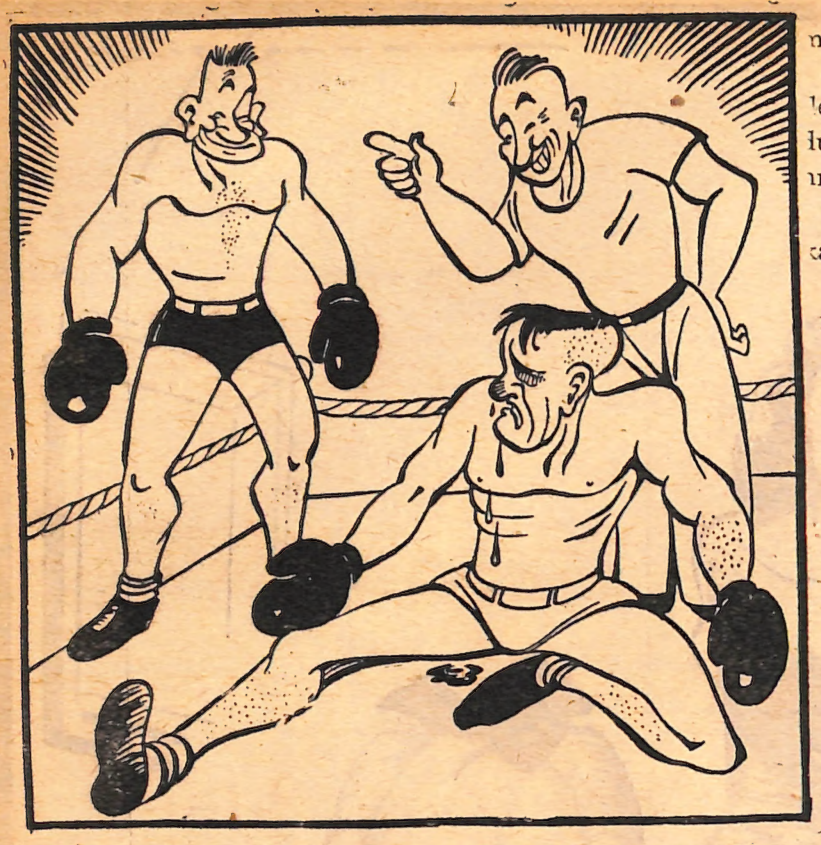

MISIRDAN GELECEK AMERİKAN BOKSÖRLERİ İLE TEMASLAR OLACAKMIŞ. — Gazeteler.

— Ben Amerikanın sayılı boksörlerindenim.. Ne çabuk nakavt ettiniz.
— Ne yapayım bayım, biz burada tramvaya, otobüse bineriz, sinemalarda, vapur kişelerinde bilet alırız..

Geçenki Hikâyenin Arkası

Yazan: Cemil Cahit CEM

Bir insanda utanmak, sıkılmak, aretmek filân gibi hasletler olmazsa, artık o insana ne numara verilir, burasını siz de tahmin edersiniz. Efendim, herifçi oğlunda bütün bunlar yok... Üstelik, yüzsüzlük de hudutsuz... Tabiî kimden bahsettiğimi anladınız. Bizim, tatlısu Don Juanı Hüsamettini kastediyorum. Vapurda başıma gelen o püsküllü belâya sebep olduktan ve yetmiyormuş gibi bir de aleyhimde şehadete koyulduktan sonra, Allâha şükürler olsun zekâm sayesinde - bendeniz bir hayli zekiyimdir! - zor belâ yakamı sıyırdığımı ve karakoldan güler bir yüzle çıktığımı görünce tekrar koluma girmez mi?

Kendimi silkeliyecek oldum. Ne gezer ? Kene gibi yapışmış...

— Aferin! dedim. Aferin sana! Buydu yapacağın değil mi? Hem senin yüzünden...

Sözümü jilet gibi kesti:

— Tahmin etmiştim zaten.. Tahmin etmiştim senin...

— Madem tahmin etmiştin, ne diye kızcağız beni polise haber verinceye kadar suflörlük ettin? Hayır, yani merak ettiğim nokta o değil! Sana ne fenalığım dokundu da bana bu oyunu oynadın?

— Ben, dedi, işin o neticeye varacağını tahmin etmemiştim. Senin böyle düşüneceğini tahmin etmiştim. Halbuki bu imtihandı.

— Lâf! Böyle imtihan olur mu?

— İmtihandı ya !. Zekânın derecesini anlamak istiyorlum.. Görüyorum ki maşallaın var!.

İster istemez koltuklarım kabardı.

— Yani, dedim, bunlar hepta var mıydı?.

— Olmaz olur mu kardeim! İnsan Don Juanlığı yüzyüz emniyetle yapabilmek benim kadar usta olmalı.. rgü lâzım, tecrübe lâzım, gi lâzım...

İnandırıcı bir edası vardı.

— Yani böyle şey senin baa da geldi miydi?

— Oo.. Ne demezsin? Başgıçta sürülerle geldiydi.. kat şimdi evvel Allah - elile ağaca bir iki fiske attı - acemiliklerden kurtulduk ! Artık böyle şeyler bana göre değil. Bir kere aklıma koydum mu? Muhakkak başarırım..

Hey Yarabbi sen bilirsin ? Ne yüksekten atıyor bu oğlan be?.

— İmkânı yok inanmam Hüsam! dedim. Bir kere gözümle göreyim ondan sonra... Biraz fazlaca savuruyorsun gibi geliyor bana..

Gururuna dokunmuştum. Yüzüme uzun uzun baktı:

— Öyleyse şimdi görürsün! dedi.

Zaten istediğim de buydu. Öfke baldan tatlıdır, derler. İntikam, ondan da tatlıdır. «A h mel'un seni ! Hele bir yan bas, bir kızcağıza lâf at, o da seni defetsin de bak gör... Polisi ilk önce kim çağıracak ve bayanın gönüllü şahidi kim olacak?» diye düşündüm. Öyle değil mi ama? Men dakka, dukka! Yani ya, çalma kapıyı, çalarlar kapını!

Allahtan olacak, önümüzde zarif bir genç bayan yürüyordu. Öyle, dallı güllü emprimeler giyinmiş, saçlarına beyaz kemikten yıldızlar yerleştirmiş, apartıman pabuçlarının üstüne binmiş, salına salına yol alan bir bayan. Hüsama bir işaret çaktım:

— Haydi!. dedim. Ne dedindi? Halep orada ise, arşın da burada...

Hüsam hızlandı. Birkaç adımda genç kıza yetişti. Şöyle profilden bir nazar etti. Beğenmiş olacaktı. Hemen yanında yürümeğe başladı. Bir şeyler söylüyor; o söyledikçe de genç kız hızlanıyordu. Neme lâzım? Sütten ağzı yanan, yoğurdu üfliyerek yermiş.. Bendeniz de şöyle orta çağ

BÜTÜN ZEYTİNYAĞLARIN PAMUK YAĞI OLDUĞU ANLAŞILDIKTAN SONRA..

— Al sana pamuklu fiş.. Yerli Mallar Pazarından git al!..
— Ay Yerli Mallar Pazarı zeytinyağı da mı satmaya başladı?.

sövalyelerinin at uşakları gibi altı adım geriden gitmeğe ve yanaşmamaya dikkat ediyordum.

Hüsam, habire anlatıyor, genç kız da üstüne tünediği mantar pabuçların imkân verdiği nisbette hızlanıyor mu hızlanıyor... Bu iş, kısa bir zamanda bir yarışa benzemekte gecikmedi. Fakat genç kız, çabuk yorulmuş olacaktı. Durdu. Bizim tatlısu Don Juanına aksi aksi baktığını gördüm. Sonra ağız dolusu bir şeyler söyledi. Tekrar yola koyuldu. Dedim ki Hüsam şimdi duracak, apar topar yanıma gelecek.. Sen misin söyliyen? Oğlan yapışkan mı yapışkan, yedi ceddine sövseler oralı değil.. Yine harıl harıl bir şeyler anlatıyor... Lâkin genç kızın da kızgınlığından kor kesildiğini görür gibi oluyorum. Duruyor, kötü kötü söyleniyor; sonra tekrar hızlanıyor. Hüsam da sakız gibi sol yanına yapışmış, koparabilirsen bravo!.. Artık iş kıvamına gelmişti. Aksi gibi de civarlarda hiç polis memuru göremiyordum. Fakat bayanın da neredeyse «yangın var!» diye bağıracağı besbelli...

Koşmaktan adamakıllı yorulmuş olacaktı ki, birden caddenin ortalık yarinde durdu. Bizim Hüsamettinin yüzüne tükürür gibi yine ağız dolusu bir şeyler fırlattı. Hüsam dersen eğiliyor, bükülüyor, bobstil saçlarını sıvazlıyor, bir şeyler anlatıyor da anlatıyor... Fakat kızcağızın tahammülü tükenmiş olacaktı. «Terbiyesiz, alçak, rezil!» filân gibi birtakım lâflar, kulağıma kadar erişti.. Ohlar olsun Hüsam !. Alacağın olsun senin! Hemen şimdi bir polis memuru.. Ah neredelerdesin bay memur!

Tam bu esnada bir polis memurunun köşeyi döndüğünü gördüm. Ben ona koşarken, genç kızın hâlâ Hüsama atıp tutmakta olduğunu da yakından duymuştum.

— Bay memur ! Şu adamı görüyor musunuz? Baksanıza bayana neler yapıyor?

Memur şöyle bir bir baktı. Birlikte Hüsamla genç kıza yöneldik.

— Bayım! dedi. Bayanı neden taciz ediyorsunuz? Baksanıza bay şikâyet ediyor...

Genç kız da, Hüsam da bize dönmüşlerdi. Bizim Don Juan:

— Bay mı şikâyet ediyor ? Bayanın bir şikâyeti var mı?

Demez mi?

— Elbette! diye atılacak oldum. Yüzsüzlüğünden, terbiyesizliğinden...

Fakat bayanın ince sesi sözümü kesti. Bana bakıyordu:

— A!. Ayol siz deli misiniz, Ben sizi tanımıyorum bile... Hem siz, neden bizi öyle yarım saattir takip ediyorsunuz? Ne hakkınız var sizin?.

Sonra bay memura dönerek beni gösterip ilâve etti:

— Asıl bundan şikâyetimiz var bizim!. Hırlı mıdır, hırsız mıdır, nedir?.

Hüsam da bıyık altından gülerek söylenmez mi:

— Ben tanırım onu.. Çanta çalıp kaçar.. Sabıkalılardandır..

Tabiî karakolu yine boyladık... Orada komisere meramımı anlattım ama ne çare!..

Cemil Cehit CEM

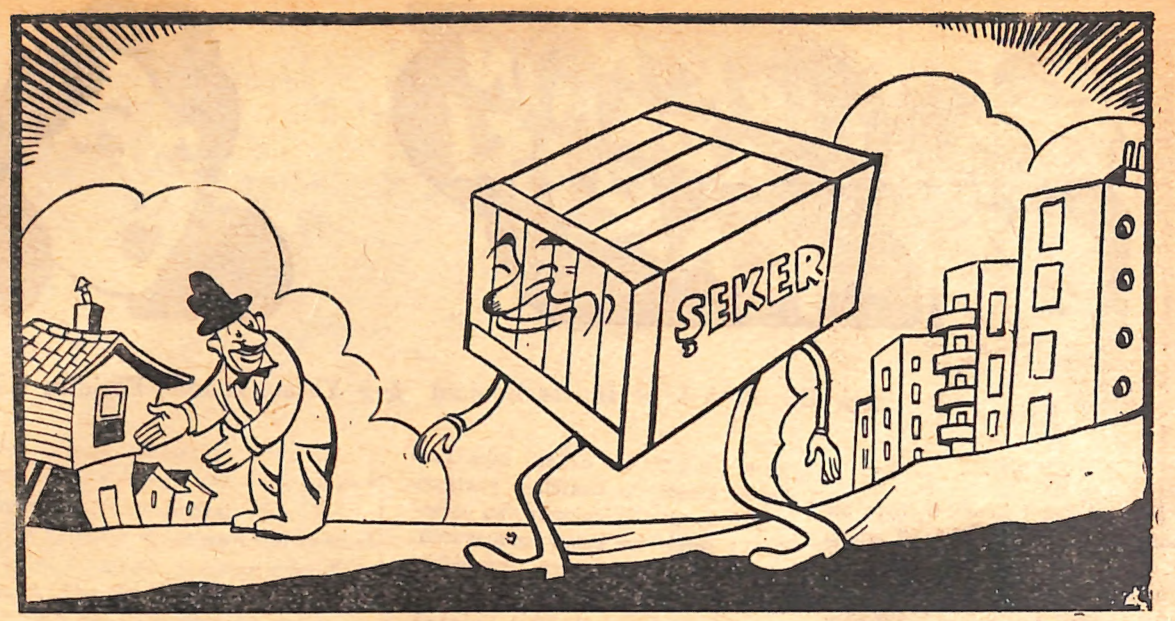

ŞEKER 40 KURUŞ UCUZLAYACAK — Gazetelerden

— Hah şöyle... Biraz da bizim mahalleye teşrif ediniz!...

Muhtekirin İdamı

— 5 nci sayfadan —

MUHTEKİR — Halkın gafletine!..

— ÜÇÜNCÜ TABLO —

(Hapishanede)

ORTAĞI — Bütün hayretlerimi geri alıyorum...

MUHTEKİR — Neden?

ORTAĞI — Etraf zannettiğimiz gibi gafil değilmiş!...

MUHTEKİR — Neden?.

ORTAĞI — Seni de, beni de deliğe tıktılar!.

MUHTEKİR — Neden?.

ORTAĞI — İhtikârdan, seni asmak, beni de ömrümün sonuna kadar kürekte çalıştırmak için.. Sana acıyorum ama...

MUHTEKİR — Neden?

ORTAĞI — Çünkü asılacaksın ! Maamafih müsterihim...

MUHTEKİR — Neden?

ORTAĞI — Çünkü hak ettin! Bununla beraber içimde bir üzüntü var..

MUHTEKİR — Neden?

ORTAĞI — Başıma bir belâ gelecek, talilerimiz ters dönecek sanıyorum...

MUHTEKİR — Neden?

ORTAĞI — Eh... Neden, neden, neden!. Ne sorup duruyorsun yahu?

MUHTEKİR — Ben de senin hissettiğini hissediyorum da ondan!..

— DÖRDÜNCÜ TABLO —

MUHTEKİR — Merhaba bayım, nasılsın bakalım?.

ORTAĞI — Ay, sen asılmadın mı?

MUHTEKİR — Ahali toplandı, beni astı. Sonra da senin halini yoklamağa geldim..

ORTAĞI — Nasıl olur yahu? Hem asıldın, hem de sağ mısın!

MUHTEKİR — İnanmazsan sor! Önce astılar, sonra serbest bıraktılar...

ORTAĞI — Nasıl oldu bu iş?

MUHTEKİR — Basbayağı.. Aptala malûm olur derler ya, taliimizin döneceği meğer sana malûm olmuşmuş! Şimdi sen küreğe gideceksin, ben dükkâna döneceğim. Müthiş bir hâdise oldu: Beni astıkları ip koptu!

ORTAĞI — Koptu mu? Koca halat!..

MUHTEKİR — Elbette koptu ya... Ben ama görür görmez tanıdım. (Kulağına) Bizim yaptığımız iplerdendi. Gördün mü talii?..

— PERDE —

Geveze

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 20 —

Nihayet kendi kendine şöyle bir karar aldı. Üsküdara inecekti amma her hafta gittiği vapurla değil, bir sonraki ile... Bu suretle Ertuğrulla karşılaşmaktan kurtulmuş olacaktı. Bu buluşuna pek memnun oldu. Bir yandan: «O mutlaka her zamanki vapurla Üsküdara gidecektir!.» diyordu. Bir taraftan da kendi kendini aldatıyor, «belki de gitmez!.. bekler!.» diyordu. Hattâ buna biraz da emindi. Her zaman gittiği vapuru kaçırmak için bilhassa evin içinde vakit geçirdi. Gözleri saatte idi. Nihayet akreple, yelkovanın bir hareketi üzerinde durdu ve düşündü:

Vapur kalktı, şimdi canı sıkılmış, heyecanlı telâşlı, uzun boylu bir genç adam güvertede, rüzgârdan saçları dağılmış etrafına bakınıyordur...

Rezzan gülümsedi.

Sonra giyindi. Bugün de üstü başı son derecede sadedir. Ayaklarında spor iskarpinleri...

İşte gençlik perşenbelerinden birindesin kızım... 71 Rezzan yollarda ciddi yürü!.

⁂

Köprüye gelince gözleri ile etrafı taradı. Yoktu. Tuhaf şey!.. Beklememiş ha!.. Olur şey değil! Adeta kızmış, canı sıkılmış, aldatılmış gibi idi. Bilhassa aldatılmış gibi... Demek hakikaten bundan evvelki vapurla gitmiş öyle mi?..

Fakat hakikaten çok iyi!.. Böyle olması daha iyi!.. Lâkin yine de içinde bir kırıklık olduğu için «71 Rezzan... Ne oluyorsun?.» diye kendi kendine soruyor.

Bilet aldı. Dolaşıyor. Hâlâ bir yerden onun çıkacağını zannediyor.

Vapur açıldı. İçeriye girdi. Bir Kenara oturdu. Artık kalkmalarına beş dakika kalmıştı. Bir zil sesi herkesı telâşa veriyor.

Bir adam vapurun salonuna giriyor... Bu «Ertuğrul» dur. Rezzana yaklaşıyor, onu selâmladıktan sonra yanına oturuyor ve:

— Öbür vapura gelmeyince buna kaldığınızı anlamıştım!.. diyor.

Rezzan yalnız gülümsüyor, cevap vermiyor, vapur hareket ediyor...

. . . . . .

Uzun zaman konuşmadılar. Başlarında, sanki mektep bahçelerinde esen çocukluk rüzgârları dolaşıyor ve saçlarını dağıtıyordu. Rezzanın içinde yedi yaşının bayram sabahlarındaki bir türlü yatışmaz heyecanı vardı. Altındaki vapuru, işte o bayram günlerinde, burnunun üstünde mavi cam gözlük, elinde kırmızı balonla bindiği beşik salıncağına benzetiyordu. Ayni heyecanlı zevk... Salıncakçı «Yandıııı!.» diye bağırıp salıncağı durduttuğu anda yüreğinde bir ezinti, bir üzüntü şaha kalkardı. Şimdi de Üsküdara yaklaşan vapurun düdük çalması bu «yandıı!.» sesini ne kadar andırıyordu.

Vapurdan çıkarken yanındaki genç adama «Allaha ısmarladık» demek istedi. Fakat yanında yürüyen Ertuğrulun o kadar mes'ut bir hali vardı ki, sesini çıkaramadı.

İskeleden beraber geçtiler. Yine tramvaya binmediler ve yürüdüler. Rezzan bu çocukluk heyecanını gidermek için kendi kendine mırıldanıyordu: 71 Rezzan!..

Lâkin kendisini uzaklaştırmak istedikçe bu genç kızlık havasının içine büsbütün gömülüyordu. Geçen hafta oturdukları bahçenin yanından geçerlerken kapının önünde ihtiyar garsona rasladılar. Adam onları görünce:

— Buyurunuz efendim...

Diye kapıdan çekildi. Bu suretle yol verdi. Bahçeye girmek akıllarından geçmiyor... Ertuğrul:

— Biraz oturmaz mısınız?.. O kadar yol yürüdük. Dinlenirsiniz... dedi.

Rezzanı yol değil, heyecan yormuştu. İçeri girdiler. Oturdular.

Bu hâdise uzun boylu, genç adamı âdeta delişmen bir neşeye kadar götürdü. Ve Rezzana eğilerek:

— Saadetimden şurada, şu yemyeşil çimenlerin üstünde tepetaklak atacağım geliyor!.. diye mırıldandı.

Rezzan ona hayretle bakıyordu. Şimdiye kadar karşısına hep ağır, ciddî bilgiç, kurnaz, hayat sarrafı insanlar çıkmıştı. Saadetinden yeşil çimenler üstünde taklak atacağını söyliyen genç adam onlardan ne kadar başka idi.

Lâkin delikanlıyı bu kadar sevindiren ona bu derecede ümit veren hâdise kendisini korkuttu. Bahçeye oturmakla yaptığı işin ehemmiyetini başında 71 numaralı rüzgâr eserken pek kavrıyamamıştı. Şimdi bunun dehşetini anlıyor ve hemen kalkmak istiyordu.

Oturdukları yerden uzun bir asfalt yol görünüyordu. Tâ başından bakıldığı zaman nihayetine kadar dümdüz görülen yolun kenarında akasyalı bir ev göze çarpıyordu. Küçücük bahçeli bir ev... Genç adam buraya işaret ederek:

— Biliyor musunuz, dedi, hayatta mes'ut olmak için villâlara, konaklara, saraylara, köşklere lüzum yok. Şöyle iki odalı bir ev... Akasyalı evi görüyorsunuz değil mi?..

Rezzan dalgın mırıldandı:

— Evet... Görüyorum ..

Genç kadın Ertuğrul'u dinlerken hayatta saadeti ne kadar yanlış ve çapraşık yollarda aradığını bir kere daha anlıyordu.

Delikanlı gözlerini kısarak uzaklara baktı ve:

«Kiralık» levhası var !.. Şurayı gezelim mi?.. dedi.

Rezzan şaşkın sordu:

— Kiralık evi gezmek mi?. Ama niçin?..

— Tutarız belki!.. Eğer pek pahalı değilse!..

Rezzan, bu delişmen çocuktaki bu heves ve heyecan dolu hali, kendisinin evlenirken bile hissetmediğini düşündü.

Lâfı ve bu acayip havayı değiştirmek için genç adamın elindeki kitaba bakarak sordu:

— Okuduğunuz nedir?..

Ertuğrul kitabı çevirdi. O zaman Rezzan şu ismi okudu: «Erikli Yaylâ». Yazan: Vamık Vanda!..

Ertuğrul izahat verdi:

— Çok güzel roman... Bu adamın harikulâde tasvirleri var. İnsan ruhunu, insan içini ne şaşılacak derecede iyi tanıyor .. Eser son derecede güzel... Hele içinde ne istediğini bilmiyen, kendi iç arzularını hiçe sayan bir genç kadın var ki, çok güzel çizilmiş bir tip doğrusu!..

Rezzan kendi hayat romanını dalgın dinliyordu. Ertuğrul:

— Biliyor musunuz hayatta da böyle acayip ve çapraşık ruhlu insanlar vardır... Değil mi?..

Genç kadın gözlerini uzaktaki akasyalı eve çevirerek cevap verdi:

— Bilmem ki!..

Ve sonra silkinerek ayağa kalktı:

— Gitmeliyim!.. Sütninem bekler...

Bahçeden çıktılar. Yoldan yürüdüler. Akasyalı evin köşesinde genç kadın durdu ve delikanlıya elini uzattı:

— Buradan size Allaha ısmarladık demem lâzım!..

Ertuğrul şaşkın, ne söyliyeceğini bir türlü kararlaştıramıyan bir insan tavrı ile kırık kırık cümlelerle:

— Size söyliyecek çok mühim şeylerim var... Vakıâ bu belki biraz çabuk olacak!.. Lâkin pek ciddî şeyler... Halbuki henüz sizi dokuz haftadanberi tanıyorum değil mi?..

Rezzan düşünmeden cevap verdi:

— Evet... Tam dokuz hafta ..

Bunu söyledikten sonra bu dokuz haftayı hiç farkında olmadan nasıl hesapladığına hayret etti.

Beraber yürüyorlardı. Ertuğrul birdenbire durdu:

— Kendimi yırtık bir insan zannederdim .. Halbuki işte bu hayatımın en mühim ve en ciddî şeylerini bir türlü söyliyemiyorum .. Ve galiba söyliyemiyeceğim de...

Sonra korku ile sordu:

— Müsaade eder misiniz size mektup yazayım?..

Rezzan bir romanın içine girmiş gibi idi. Bir erkekten mektup!.. Genç bir adamdan mektup!.. Aşk mektubu!.. Tuhaf şey... Birdenbire gözlerinin önünde mektep zamanı canlandı. Kızlık günleri... O zamanlar hemen hemen tanıdığı bütün arkadaşları aşk mektupları aldığı halde o babasının her hafta muntazam bir surette gönderdiği mektuplarından başka bir şey almamıştı. Bir aşk mektubu!.. Rezzan bunu yalnız uzaktan görmüştü. Ve o kapalı, uzun, şık zarfın içinde ne dünyalar, ne büyük ve baş döndbrücü âlemler, ne masallar, ne rüyalar olabileceğini tasavvur ediyordu. Bir aşk mektubu acaba nasıl bir şeydi?.. Onun zarfı belki de acayip bir aşk cennetinin kapıları gibi önünde açılacaktı. Tek aşk mektubu almadan geçen genç kızlık hayatını şimdi ne kadar eksik buluyordu. Ertuğrul her şeyile bütün hisleri, bütün düşünceleri ile bir kollej aşkına hazırlanmakta idi.

Delikanlının sesi onu rüyadan uyandırdı:

— Bana adresinizi verebilir misiniz?..

O zaman silkindi.

— Hayır... Hayır... Bunun imkânı yok!..

Sonra ilâve etti:

— Eve nasıl gönderebilirsiniz ?. Annem... Babam!..

— Doğru... Fakat meselâ mektupları alabileceğiniz bir başka adres... Rica ederim beni bundan mahrum etmeyiniz. Size yazacak o kadar çok şeyim var ki...

— Devam edecek —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini nilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

BİR HAKİKAT

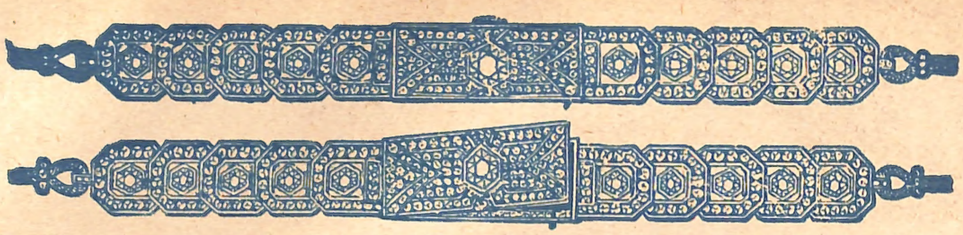

Parlaklı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır.

Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 3

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

CAMASIR IPEĞİ
ASLAN
ALAMETİ FARİKA
Sicil No 7510

20 senedenberi şöhret kazanmış olan hakiki A. T. ASLAN marka sabit ve solmaz BOYALI ÇAMAŞIR İPEKLERİ tekrar piyasaya çıkarılmıştır. Marka ve sicil numarasına dikkat ederek tuhafiyecilerde arayınız. Taklitlerden sakınınız. Umumi deposu: Mahmutpaşa Hacı Küçük cami karşısında Kefeli han altında No. 12

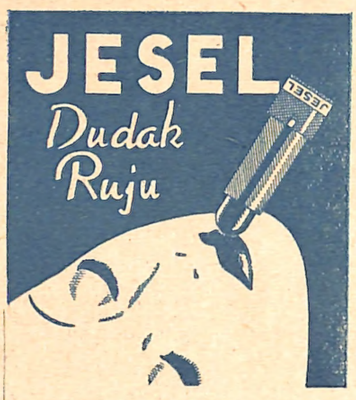

Bayanların en çok beğendikleri Ruj'dur.

7000 SENE EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, intilâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın baştan bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

Yeni Mecmua Neşriyatı:
10 ÇOCUK
ROMANI

Çocukların merakla ve heyecanla bekledikleri bu eser pek nefis bir şekilde ikinci defa olarak basıldı. Bütün bayilerimizde bulunur.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur. P. K. 1263. Reçete ile satılır.

PUDRALAR MODASINDA

Yeni ve fevkalâde bir TEBEDDÜL

Mübalâğalı gayri tabii "Makyaj„ kalmadı.

Cilde sürülecek gayri mer'i yeni bir pudra, tabii bir güzellik verir.

Parisin şık kadınları, yeni bir moda icat etmişlerdir. Bütün gün sabit duran ve hiç parlaklık izi bırakmayan, bir gül teni veren yeni bir pudra bulmuşlardır.

Bunun sırrı: İpekli elekten üç defa geçirilmiş en saf ve en ince pudrayı iki defa krema köpüğü ile karıştırılması usulü ile izah edilebilir. Fransız kimyagerlerinin senelerce araştırmaları neticesinde elde edilen bu usul, Tokalon müessesesinin inhisarı altındadır. Bu yeni Tokalon pudrası, artık parlak burunlara ve yağlı ciltlere ebediyen son vermiştir. Cildinize, sekiz saat zarfında "Mat„ duran nefis ve güzel bir renk verir. Rüzgârda ve yağmurda ve hattâ terlemede cildinizi parlak göstermez. "Fini Mat„ Tokalon pudrasını kullanırsanız simanıza bir gül yaprağının tazeliğini ve güzelliğini bahşeder, sevimliliğinizi ve cazibenizi bir kat daha arttırırsınız. On muhtelif ve yeni cazip renkte olan Tokalon pudrasından birini intihap ediniz.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevraljî, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

Bir Fahişe Neler Söylüyor?

Yazan: Fethi EMİL

Tezli, te'lif roman serisinin 4 cü kitab olarak bugün neşredilmiştir. Fiatı: 100 kuruş.

Satış merkezi:
(Anadolu Türk Kitap Deposu)

TARİHTEN ÇİZGİLER

KESİK SAÇ MODASININ İLK GÜNLERİNDE...

— Ne demode kadın!.. Ölürüm de yine saçlarını kesmem diyormuş!.. Halbuki uzun saçla ne çirkin duruyor değil mi?..
— Koskocaman bir topuzun ağırlığına nasıl tahammül ediyor şaşıyorum!.. Hem de hiç yakışmıyor.. Pek degoutant doğrusu!...
— Baksana aramıza bile sokulmuyor, sanki makasları elimize alıp saçlarını kesecekmişiz gibi bizden kaçıyor!..
— Böyle eski kafalıları sosyetemize alıyoruz da hata ediyoruz şeri!..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

[illegible]

Umumi Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası